

[Justitsministeren.]

Også rigspolitiets afdeling for tilsyn med udlændinge har i konsekvens af, at den er beliggende i København, hele arbejdet med fremmedtilsynet i hovedstadsområdet ud fra samme betragtning, som ligger til grund for den overvejende nyordning af efterretningstjenestens arbejde.

Overvejelserne af den nærmere gennemførelse af en eventuel sammenlægning vil snarest blive tilendebragt, men jeg kan dog oplyse, at det i personalemæssig henseende overvejes at foretage sammenlægning på den måde, at Københavns opdagelsespolitiet indtil videre stiller et antal kriminalpolititjenestemænd til rådighed for politiets efterretningstjeneste. De pågældende har også hidtil været beskæftiget med efterretningsmæssige opgaver, og overflytningen medfører altså ikke nogen nedgang i opdagelsespolitiets almindelige styrker. De skal forblive i nummer i opdagelsespolitiet, og de vil, som det hidtil har været tilfældet, blive udskiftet efter den turnus, der følges inden for opdagelsespolitiet. I hvilket omfang de skal deltage i vagttjenesten i Københavns opdagelsespolitiet, er endnu ikke afgjort. Jeg vil herom blot sige, at det er mit håb, at der kan tilvejebringes en ordning, der i så stort omfang som muligt tager hensyn til de kriminalpolititjenestemænd, som ved Københavns opdagelsespolitiet på skift må klare vagttjenesten.

Det indgår endvidere i overvejelserne, at en ikke uvæsentlig del af de kriminalpolititjenestemænd, der skal udføre arbejdet i politiets efterretningstjeneste, efterhånden skal frigøres for denne tjeneste og stilles til rådighed for løsning af almindelige kriminalpolitemæssige opgaver. Dette vil bevirke, at ordningen foruden at medføre en rationalisering og dermed en billiggørelse af det efterretningsmæssige arbejde i København vil medvirke til at afhjælpe den herskende personalemangel i Københavns opdagelsespolitis øvrige afdelinger i ikke uvæsentligt omfang.

Skræppenborg-Nielsen: Jeg takker ministeren for svaret, og jeg opfatter det sådan, at da der her er tale om en rationalisering, kan man så regne med, at udgifterne ved efterretningstjenesten for fremtiden

vil blive mindre, og det kan jeg naturligvis kun glæde mig over.

Det, der nu sker, er vel så det, at nu får vi en spionchef for hele landet; vi har vel lov til at kalde sådan en fyr for en rigsspionchef, og jeg har ladet mig fortælle, at denne rigsspionchef meget ofte rejser til udlandet. Nu ved jeg godt, jeg ikke får svar på det, men jeg kunne egentlig godt tænke mig at stille det spørgsmål: hvorfor rejser denne rigsspionchef så tit til udlandet, som han efter bladens opgivelser gør? Rejser han til udlandet for at afgive ordre til andre eller for at modtage ordre til den danske efterretningstjeneste?

Formanden: Ordet fyr påtales.

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): Jeg glæder mig over, at den højtærede formand allerede har påtalt det udtryk, som jeg ellers ville have kommenteret. Jeg anser det ikke for helt i overensstemmelse med et folketingsmedlems værdighed at omtale en fortjent embedsmand på denne nedsættende måde. Jeg synes heller ikke, det er rimeligt at betegne chefen for politiets efterretningstjeneste som spionchef for hele landet. Han er chef for efterretningsvæsenet og har dér fået tildelt en af lovgivningen, altså af folketinget, bestemt opgave, og den varetager han, det er hans opgave. Jeg kan i øvrigt selvfølgelig ikke give oplysning om efterretningstjenestens chefs arbejde, det må det ærede medlem nok kunne forstå.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Niels Westerby* til justitsministeren:

„Er det foreneligt med embedet som præsident for østre landsret at virke som formand for huslejenævnet i Gentofte kommune?“

Skriftlig begrundelse:

Afgørelser i de lokale huslejenævne kan indbringes for den stedlige boligret og derfra påankes til landsretten. Præsidenterne for landsretterne har reel indflydelse på dommers forfremmelse, er ledere af arbejdet i landsretterne og er medlemmer af den særlige